

חוק הממשלה (תיקון מס' 9), התשע"ד-2014*

הוספת סעיף 88

1.

בחוק הממשלה, התשס"א-2001¹, אחרי סעיף 88 יבוא:

ב.8. "שחרור אסירים מטעמים של ניהול יחסי החוץ של המדינה וביטחונה

(א) הממשלה רשאית להחליט לשחרר אסיר ממאסר ולהתנות את שחרורו בתנאים, בהתאם להוראות סעיף זה, אם סברה כי שחרור האסיר מתחייב מטעמים של ניהול יחסי החוץ של המדינה וביטחונה, ובלבד שהשחרור נעשה במסגרת אחד מאלה:

- (1) שחרור שבויים או חטופים שהם אזרחים ישראלים או תושבי ישראל, לרבות השבת גופותיהם, או קבלת מידע לגבי שבויים, חטופים או נעדרים שהם אזרחים ישראלים או תושבי ישראל;
- (2) מחווה מדינית;
- (3) הסכם מדיני, לרבות הסדר ביניים או הסדר הבנות.

(ב) לא ייזמו הממשלה, חבר הממשלה או מי שנתון למרותה או כפוף להנחיותיה שחרור אסיר בנסיבות המפורטות בסעיף קטן (א) בדרך אחרת מהאמור בו, לרבות בדרך של חנינה או הקלה בעונש, לא יפעלו לשם כך ולא ייטלו חלק בפעולות שנועדו לכך; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על גורמי המינהל לעניין פעילות ונטילת חלק בפעולות הדרושות להשלמת טיפול בחנינה או הקלה בעונש ולהפעלת סמכות חתימת קיום, לפי סעיף 12 לחוק-יסוד: נשיא המדינה².

(ג) תוקם ועדה שתפקידה יהיה לבדוק אם יש לבטל את שחרורו של אסיר לפי הוראות סעיף קטן (ד)(2) או (3) (בסעיף זה – הוועדה); בוועדה יהיו חברים –

- (1) שופט בדימוס שימנה ראש הממשלה, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) נציג שר המשפטים;
- (3) עובד משרד הביטחון שימנה שר הביטחון, והוא יהיה היושב ראש;

(ד) שחרור אסיר לפי סעיף זה יהיה מותנה ויהיה ניתן לבטלו בהתקיים אחת מאלה, וכל עוד לא חלף המועד שבו היה האסיר צפוי להשתחרר ממאסרו:

- (1) בהחלטת הממשלה הקובעת כי אין עוד עניין מדיני או ביטחוני בהמשך שחרורו;

* התקבל בכנסת ביום ב' באב התשע"ד (29 ביולי 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 567, מיום כ"ד בתמוז התשע"ד (22 ביולי 2014), עמ' 146.

¹ ס"ח התשס"א, עמ' 168; התשע"ד, עמ' 554.

² ס"ח התשכ"ד, עמ' 118.

(2) הוועדה החליטה על ביטול שחרורו לאחר שקבעה כי האסיר עבר עבירה שעונשה המרבי שלושה חודשי מאסר לפחות בתוך התקופה שבה היה אמור לרצות את עונשו אלמלא שוחרר;

(3) הוועדה החליטה על ביטול שחרורו לאחר שקבעה כי האסיר הפר תנאי מהתנאים שהממשלה קבעה לגביו בעת שחרורו.

(ה) החלטה בדבר ביטול שחרורו של אסיר לפי הוראות סעיף קטן (ד) או החלטת הוועדה בדבר מאסרו של אסיר לפי הוראות סעיף קטן (2)(ז) דינן כדין צו למאסרו של האסיר.

(ו) הפר אסיר ששוחרר תנאי מתנאי שחרורו או היה חשד שהפר אסיר ששוחרר תנאי מתנאי שחרורו, ניתן לעצרו, בלא צו מעצר או פקודת מעצר, לשם הבאתו לפני הוועדה.

(ז) (1) הפר אסיר ששוחרר תנאי מתנאי שחרורו או עבר עבירה נוספת כאמור בסעיף קטן (ד)(2) בתוך תקופת התנאי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על ביטול שחרורו.

(2) הוגשה בקשה כאמור בפסקה (1), רשאית הוועדה להורות על מאסרו של האסיר עוד לפני שהחל הדיון בעניינו ועד למתן החלטתה בעניינו.

(ח) מצאה הוועדה כי התקיימה נסיבה מהנסיבות האמורות בסעיף קטן (ד)(2) או (3), רשאית היא –

(1) להורות כי שחרורו של האסיר יבוטל וכי הוא ימשיך לרצות את עונשו עד המועד שבו היה צפוי להשתחרר ממאסרו בהתאם לעונש שנגזר עליו, ובכפוף להוראות כל דין;

(2) להורות על המשך שחרורו בתנאי השחרור או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה כאמור, רשאית היא להאריך את התקופה שבה על האסיר לעמוד בתנאי השחרור אף לאחר תום תקופת התנאי, ותחול לגביו תקופת תנאי חדשה; לעניין זה, "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ומשכה כמשך תקופת התנאי; החלטה כאמור תינתן פעם אחת בלבד לגבי אותו אסיר;

(3) להורות כי שחרורו של האסיר יבוטל וכי הוא ימשיך לרצות רק חלק מיתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול שחרורו; הורתה הוועדה כאמור, תהיה התקופה שממועד שחרורו של האסיר ועד המועד שבו היה צפוי להשתחרר ממאסר בהתאם לעונש שנגזר עליו תקופת תנאי; תקופת תנאי כאמור תצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

(ט) בוטל שחרור לפי הוראות סעיף קטן (ד)(1) או (ח), יישא האסיר את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול שחרורו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי – גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה האסיר נושא מאסר בעת שבוטל השחרור, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה.

(י) אסיר ששחרר זכאי להיות נוכח בכל דיון לפני הוועדה לפי סעיף זה, בכפוף להוראות סעיף קטן (יא).

(יא) (1) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל מידע אף שלא בנוכחות האסיר או בא כוחו או בלי לגלותו להם, ובלבד ששוכנעה, לאחר שעיינה בראיה או שמעה טענות, כי גילוי של המידע עלול לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור וכי אי-גילוי עדיף על פני גילוי לשם עשיית צדק (בסעיף זה – מידע חסוי).

(2) בטרם תקבל החלטה לפי פסקה (1), רשאית הוועדה לעיין במידע או לשמוע הסברים שלא בנוכחות האסיר או בא כוחו; החליטה הוועדה לקבל מידע חסוי, תורה על העברת תמצית של המידע החסוי לאסיר או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.

(יב) החליטה הוועדה בהתאם להוראות סעיף קטן (יא) לגלות מידע חסוי או הורה בית המשפט בהתאם להוראות סעיף קטן (יג), על גילוי של מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש מהוועדה כי לא תביא בחשבון את המידע האמור לשם החלטה בעניינו של האסיר; ביקש זאת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לא תתחשב הוועדה במידע האמור, והמידע לא יועבר לאסיר ולבא כוחו.

(יג) (1) החליטה הוועדה לגלות לאסיר או לבא כוחו מידע חסוי, רשאי היועץ המשפטי לממשלה להגיש עתירה נגד גילוי המידע החסוי, כולו או מקצתו, לבית המשפט בתוך 15 ימים מיום שהומצאה לו החלטת הוועדה.

(2) נדחתה עתירה נגד גילוי מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, בתוך 15 ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה לדחות את עתירתו, לבית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד.

(3) הדיון בעתירה ובערעור על החלטה לפי סעיף זה יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט לעיין במידע החסוי לשם החלטה בעתירה ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לעניין המידע, שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(4) עתירת אסיר נגד החלטת הוועדה שלא לגלות מידע חסוי תהיה רק במסגרת עתירה נגד החלטת הוועדה על ביטול שחרורו או נגד החלטת הוועדה על שינוי תנאי שחרורו, לפי העניין.

(5) התקבלה עתירת אסיר לגילוי מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, ויחולו לעניין הערעור כאמור הוראות פסקאות (2) ו-(3), בשינויים המחויבים.

(6) כל עוד לא התקבלה החלטה סופית על גילוי מידע חסוי, לא יועבר המידע.

(יד) החליטה הוועדה שלא להורות על ביטול שחרורו של אסיר, רשאית היא, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, להורות על השהיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לעניין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות; החלטת הוועדה להורות על השהיית ביצוע כאמור, דינה כדין צו למאסרו של האסיר.

(טו) הוועדה תנהל פרוטוקול של דיוניה, שייחתם בידי יושב ראש הוועדה; האסיר ובא כוחו רשאים לעיין בפרוטוקול הדיון בעניינו של האסיר ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן החליטה הוועדה כי הפרוטוקול, כולו או חלקו, יהיה חסוי, בשל קבלת מידע חסוי בהתאם להוראות סעיף קטן (יא) או (יג).

(טז) הוועדה רשאית לסטות מדיני הראיות, ובכל עניין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בעניין.

(יז) (1) האסיר ובא כוח היועץ המשפטי לממשלה רשאים להגיש עתירה נגד החלטת הוועדה (בסעיף זה – עתירה), בכפוף להוראות סעיף קטן (יג).

(2) בית המשפט ידון בעתירה במותב של שלושה, שיקבע נשיא בית המשפט המחוזי שאליו הוגשה העתירה.

(3) החלטת בית המשפט בעתירה ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון, אם התקבלה רשות לכך מבית המשפט בגוף ההחלטה או מאת שופט בית המשפט העליון.

(יח) עתירה לפי סעיפים קטנים (יג) ו-(יז) תוגש בעתירה מינהלית לפי הוראות חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000³, בכפוף להוראות פרק זה. (יט) בסעיף זה, "אסיר" – מי שמוחזק במשמורת שירות בתי הסוהר.

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

³ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 40), התשע"ד-2014*

1. תיקון סעיף 18א בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 18א(ג), אחרי פסקה (1) יבוא:
- "(א1) ביקור טכנאי במענו של צרכן יהיה בין השעות 8:00 ו-19:00 בימי חול, ובין השעות 8:00 ו-13:00 בימי שישי וערבי חג, בהתאם לתיאום מראש לפי הוראות פסקה (1); הוראות פסקה זו לא יחולו על מתן שירות לסוגי טובין או על סוגי עוסקים שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת."
2. (א) תחילתו של חוק זה ביום י"ב בשבט התשע"ה (1 בפברואר 2015).
(ב) תקנות ראשונות לפי סעיף 18א(ג)(א1) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

נפתלי בנט
שר הכלכלה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום ב' באב התשע"ד (29 ביולי 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 541, מיום כ"ד באדר א' התשע"ד (24 בפברואר 2014), עמ' 74.
¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשע"ד, עמ' 622.

חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 41), התשע"ד-2014*

1. הוספת סעיף 18א בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 18ב יבוא:
- "זיהוי טלפוני של עוסק
(א) נציג של עוסק יודעה בכל שיחה טלפונית עם צרכן בשמו המלא או בשמו הפרטי בציון פרט נוסף שיאפשר את זיהויו בפנייה לעוסק."

* התקבל בכנסת ביום ב' באב התשע"ד (29 ביולי 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 535, מיום י"ד בשבט התשע"ד (15 בינואר 2014), עמ' 50.
¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשע"ד, עמ' 734.